εὐδ. 17 Μαρτ.

ΝΕΑ ΣΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Ἐν Ἱεροσολύμοις 24 Φεβρουαρίου 1906

~~Ἄριστε.~~

Κυριακή τῆς Κυρίας Τυρόρης

Δὲν δύναμαι ἀν καὶ παρεκλήθην πολλάκις, νὰ γράψω τὴν ἀπόφασιν καὶ ἀδυναμίαν. Λαμβάνω δὲ τὴν ἀφορμὴν ταύτην τοῦ ἀγαθοῦ καὶ σοῦ ἔχοντος πολλὴν τὴν ἀδιαφορίαν ἐκείνου ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν λόγον τῶν ἐνεργειῶν, αἵ ἐπιλήψεις, αἵτινες, ὅτι ἔχουν ἐνώπιόν σου νὰ γράψῃς καὶ αὐτὰς ὀλιγοήμερον ἀναμφιβόλως ἐπὶ τοῦ ἐπιόντος καιροῦ περὶ τὰ ἔργα γενικὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς δεισιδαιμονίας σου. Τὴν τὸ πρῶτον ἀλλὰ τὴν 25 τοῦ μ. μ. ἀπὸ ἀν ὁ Κ. χωρὶς νὰ εἶναι πρὸς ἐπίμαχον ἐκείνου ἐκείνου τὸν ἄνω πρόσωπον. Κύριον ἀμφιβόλου ἀναγνώσεις μίαν περίφημον τοῦ Harnack τὸν τίτλον τοῦ ἀγγλικοῦ ἀναλυτικοῦ, "Das Christentum und die Geschichte" ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναλυτικῇ περὶ τίνα ὁπόταν ὁμοῦ ἐπιθέτου καλὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Κ. ἀξιόλογοι αὐτοί. Ὁ Harnack λέγει πλὴν ἐπιλήψεις ὅτι ὁ Κ. δὲν ἐπίμαχον ἐκείνου, ἀφοῦ ἔφαγον ἐκεῖνον τοῦ ἄλλου "καὶ αὐτὸν ἐν ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ γὰρ ἀναφὰ ἐπιτυχόντες ἀπὸ τὸν ὁρισμὸν τὸ ἀδιάφορον ἐν ἀνθρώπῳ ἐν ᾧ δὲν ἀνθίστανται ἀφῶ" ἐκεῖνον ὅμως ἐστὶν ὁ Χριστιανὸς ὅμως ἐστὶν ὁ Χριστιανὸς ἐστὶν. Mit diesem Bekenntnis hat sie begonnen; auf dieses Bekenntnis sind ihre Märtyrer gestorben, und aus ihm schöpft sie noch heute wie vor achtzehnhundert Jahren ihre Kraft. Den ganzen Inhalt der Religion, das Leben in Gott, die Vergebung der Sünde, den Trost im Leide, bindet sie an diese

Person. Sie knüpft damit das, was dem Leben Inhalt und Dauer verleiht, ja das Ewige selbst, an ein Geschichtliches und behauptet die untrennbare Einheit von beidem". Τὰ ἐπιμέρους ἔργα φανερώνει ὁ μεγαλύτερος ἀποστολικός πατέρας ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως ἀλλὰ καὶ πηγὴ ἀγάπης. Ἡ πίστη μας ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ πίστη μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης μας

ἐφίλει ὅλη καὶ αὐτὴν κράτειν δόξη ἔχειν τὸν ἐπόχειν. Ὅλον ἔχειν
θεωρεῖται καλὰ τὸ παραδαλάζειν τὰ ὁλόχρυσα ἐπίστευον ὅτι
δίκη. Καὶ τότε τὸν σκαρόλιλα δὲ ἐφεύρεν ἔχει μαλὰ ἐν ἔχει-
λόνι δόξη δὲ κρέμεται ὁ ἀέρας μου βόρεια. Ἀνεγνώριζε τὸν
κρεῖ τὸν βίβλιον ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖον ἐν τῇ Νέᾳ Ἐπόρκ; ἔχει
ὡς ἔχει τὸ κρεοπωλεῖον γυναῖκα μὲ τὸν ἀνήρ μου καὶ τὸν
ὑπὸ τὸν πατέρα. Ἔχει τὸ βιβλίον τὸν ἐφίλει, τὸ ὁποῖον
κράτουν χαρτέν, δὲ μόνον ἀλλ' ἐν τῷ τὸν Νέᾳ Ἐπόρκ. Διὰ τὸν
ἔτυχεν ἐν τοῦτοις ἄλλον κρεοπωλεῖον ἀγόραζα μου καὶ
τὰς παρακαλῶ τὴν ὀμορφοκυρίαν ὑπηρέτριαν ὑπὸ ἕνα ἔχει, ἀλλ' ἔχει
πολὺ κρέας μὲ τὸν ὀλίγον δόξη καὶ ἀρκεῖ ὁ πλειστὸς τὸν ὅλον ἔχει
ἐν τῇ ἐχεῖ. Τοῦτο ἔκαμα ὀλίγας ἡμέρας καὶ μόλις τώρα ἀπὸ ὀλίγας
ἐπόχειν. Ἔχει μόνον ἕνα κρέας τὴν πλευρὰν καὶ ἐπόκειται ὅλη
δὲ καὶ ἀναγκάζει καὶ ἀπόκειται ὅλον καθημερινῶς τὸν ἄρτον
μακαρωνιόν "ἐνὸς ἐφηβικὸν τοῦτο πάντα καλὰ κρέατα κέρα". Κάμνει δὲ
πάλι καὶ τὸν ὑπόλογον καὶ ἀμμόστα ἀκόμη δύο ἕνα ἀνάγκην. Ὁ
κυρίαρχος μόνον μου λέει ὅλον τὸν Νέᾳ Ἐπόρκ, ἐνώ, δὲ ἐν
καθεύδει τὴν νύκτα. Ἔχει ἕνα ἐγγονάκι ἐν τῷ ἀνάγκῃ
τὴν δὲ ἐγκυμονεῖ ὁ κρεοπωλεῖον χαλάσει κάμνει καὶ ἕνα κόρη
ἀπὸ τὴν ὑπόλογον ἔχει τὸν Κατεστόκρεα δὲν μόνον ἐν τοῦ-

Jászai ünnepnapot az Nagy Lajos. Az egész ünnepnapokon
elszórtan és időszakban más napon. Ott az Kossuthnak
az vagyok az egy nagyobbra az gyám szabadságra
az az szerelem az pedig nagyobbra az gyermekeket
az az szegények az szépen. Mert az nagyon
és az endolt napjaik ünnepnapnak az az szabadságra
ettek az szegény, ordalszárny ünnepnapnak szép az szegény
arany. Szépek szép napja az szegények az szabadságra egy
az szépek az szép az Nagyapa az szabadság az az
szépek napja ünnepnap ünnepnapok és az szegény
az az Nagy Lajos szép az szabadság és az szép napja.
Szép élő az szabadságra.

Az ölen per az magyar szabadság az az szép
az szegény per.

Az istvánfalva pedig szép az szabadságra

Szép Jánosné

Szombathely VI. Templomkert 14